

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl samosoudkyní Mgr. Lucií Trejbalovou ve věci

žalobkyně: X, narozená X
bytem X
zastoupená advokátem JUDr. Ladislavem Kolačkovským
sídlem Opletalova 1535/4, Praha 1

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 25, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 10. 10. 2023, č. j. X

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobkyně domáhá přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalované, kterým byly zamítnuty její námitky a potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne 15. 6. 2023, č. j. X. Prvostupňovým rozhodnutím žalovaná rozhodla, že se žalobkyni podle § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, od 1. 4. 2023 přiznává invalidní důchod pro invaliditu I. stupně.

2. Žalobkyně nesouhlasila s posouzením zdravotního stavu. Namítala, že při vypracování posudku nebylo přihlédnuto ke všem skutečnostem uvedeným ve zdravotní dokumentaci, zdravotní stav nebyl posouzen dostatečně a objektivně. V posudku byl co do funkčního hlediska nesprávně posouzen jako postižení odpovídající kapitole V, položka 5c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. s mírou poklesu pracovní schopnosti o pouhých 35 %, což neodpovídá odborným zprávám a realitě. Zejména ze zpráv klinické psycholožky X ze dne 19. 12. 2022 a 16. 1. 2023 vyplývá hloubka zdravotních obtíží, které žalobkyni diskvalifikují z jakéhokoliv hlubšího pracovního zapojení. Mgr. Kravciová uvedla, že je vhodné stanovit plnou invaliditu s minimálním a přísně upraveným pracovním zapojením. S ohledem na popis obtíží v podkladové dokumentaci se jedná o zdravotní stav popsany v kapitole V, položka 5d, tedy jde o těžké postižení s poklesem pracovní schopnosti o minimálně 70 %, případně s ohledem na zjištěné podezření na poruchu autistického spektra – Aspergerův syndrom – lze eventuálně zdravotní stav zařadit pod položku 9c kapitoly V, s poklesem pracovní schopnosti na horní hranici možného rozpětí, tedy 60 % se zvýšením dle § 3 odst. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb. o 10 % z důvodu prokazatelných komorbidit, zejména psychiatrického a psychologického charakteru. Byla prokázána podstatně snížená úroveň sociálního fungování, výkon většiny denních aktivit je jednoznačně narušen v hluboké míře a komplikován komorbiditami. Z uvedených důvodů žalobkyně požadovala opětovné posouzení zdravotního stavu revizním posudkem Ministerstva práce a sociálních věcí. Žalobkyně poté poukázala na judikaturu týkající se principu předvídatelnosti rozhodnutí a judikaturu Nejvyššího správního soudu týkající se principu dobré zprávy. Z uvedených důvodů žalobkyně navrhovala, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení a žalované uložil povinnost nahradit žalobkyni náklady řízení.
3. V písemném vyjádření k žalobě žalovaná shrnula průběh správního řízení, navrhla přezkoumání zdravotního stavu žalobkyně Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí. Za stávajícího stavu nemůže být námitkám vyhověno, žalovaná navrhla, aby soud žalobu zamítnul jako nedůvodnou.
4. Z předloženého správního spisu soud zjistil následující rozhodné skutečnosti:
5. Dne 6. 3. 2023 žalobkyně podala žádost o invalidní důchod, a to v průběhu pracovní neschopnosti. Rozhodnutím ze dne 15. 6. 2023 byl žalobkyni od 1. 4. 2023 přiznán invalidní důchod pro invaliditu I. stupně, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu její pracovní schopnost poklesla o 35 %. Zdravotní postižení žalobkyně bylo v posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Liberec (dále jen „OSSZ“) hodnoceno dle kapitoly V, položka 5c přílohy č. 1 k vyhlášce č. 359/2009 Sb.
6. V řízení o námitkách byl zdravotní stav žalobkyně posouzen posudkovou zdravotní službou žalované. I podle posudku posudkové lékařské služby ze dne 19. 9. 2023 se u žalobkyně jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, kde rozhodující zdravotní příčinou bylo zdravotní postižení zařazené do kapitoly V. položka 5c přílohy č. 1 k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Bylo konstatováno, že se jedná o anxiózně depresivní syndrom s prvky poruchy autistického spektra (Aspergerova syndromu) u disponované osoby. S přihlédnutím k ostatním komorbiditám byla zvolena horní hranice procentní míry poklesu pracovní schopnosti 35 % s tím, že tato hranice se dle § 3 uvedené vyhlášky dále nezvyšuje. I podle tohoto posudku jde o invaliditu I. stupně ve smyslu § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění. Ze závěru tohoto posudku vyšla žalovaná při vydání žalobou napadeného rozhodnutí, kterým námitky žalobkyně podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, zamítla a prvostupňové rozhodnutí potvrdila, protože po přezkoumání zdravotního stavu žalobkyně činí pokles pracovní schopnosti 35 %,

čímž jsou naplněny podmínky pro invaliditu podle § 39 odst. 1, odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění.

7. Krajský soud napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející přezkoumal v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a z hlediska uplatněných žalobních námitek, které se týkaly posouzení zdravotního stavu a stupně invalidity žalobkyně, vycházel přitom ze skutkového a právního stavu v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.
8. Podmínky pro získání a trvání nároku na invalidní důchod jsou stanoveny zákonem o důchodovém pojištění. Podle § 39 odst. 1 citovaného zákona je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejmeně o 35 %. Podle § 39 odst. 2 písm. a) uvedeného zákona, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejmeně o 35 %, jedná se o invaliditu prvního stupně; jestliže podle § 39 odst. 2 písm. b) uvedeného zákona poklesla nejmeně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně; a pokud poklesla nejmeně o 70 %, jedná se podle § 39 odst. 2 písm. c) uvedeného zákona o invaliditu třetího stupně. Způsob posouzení pracovní schopnosti obsahuje § 39 odst. 3 až odst. 8 zákona o důchodovém pojištění a prováděcí vyhláška č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity), (dále také jen „vyhláška“). Rozhodnutí o dávce invalidního důchodu je tedy závislé na odborném posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti, na jehož základě je určen stupeň invalidity pojištěnce.
9. V soudním přezkumném řízení bylo proto doplněno posouzení zdravotního stavu žalobkyně Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí, pracoviště Ústí nad Labem (dále jen „posudková komise“), v souladu s § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, dle kterého ministerstvo prostřednictvím posudkové komise posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového zabezpečení.
10. Protokolem o jednání a posudkem posudkové komise provedl soud dokazování v rámci nařízeného jednání. Jednání bylo konáno v nepřítomnosti žalobkyně, která se omluvila, i jejího právního zástupce, jež se, byť řádně předvolán, nedostavil, když předtím vyslovil svůj souhlas s vyřízením věci bez jednání. V průběhu jednání setrvala žalovaná na svém stanovisku.
11. Podle protokolu o jednání posudkové komise ze dne 26. 2. 2024 jednala posudková komise v příslušném složení, za účasti odborné lékařky z odboru psychiatrie, v souladu s § 16b odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb. Žalobkyně se k jednání posudkové komise dostavila za doprovodu svého právního zástupce. Posudková komise žalobkyni vyslechla k předchozímu pracovnímu zařazení i subjektivním potížím, žalobkyně byla vyšetřena odbornou lékařkou z oboru psychiatrie.
12. Posudková komise v posudku ze dne 26. 2. 2024 konstatovala, že žalobkyně byla k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejmeně o 35 %, a tedy invaliditu I. stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně posudková komise shledala anxiousní neurózu s komorbiditou panické poruchy, smíšenou poruchu osobnosti s nízkou frustrační tolerancí. Zdravotní postižení posudková komise hodnotila dle

kapitoly V, položka 5c vyhlášky, pro které stanovila míru poklesu pracovní schopnosti na horní hranici 35 %. K použití § 3 odst. 1 vyhlášky, tedy ke zvýšení míry poklesu pracovní schopnosti nad stanovenou horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti, posudková komise nenašla objektivní důvod.

13. Žalobkyně v písemném vyjádření vytýkala posudku rozpor s principem dobré správy. Nesouhlasila s tím, jak posudek hodnotil jednání a posouzení zdravotního stavu žalobkyně psychologkou X se proti závěru, že psychologka podala hodnocení ve prospěch žalobkyně, neboť se jednalo o vyšetření, které si zaplatila. Za absurdní označila hodnocení posudkové komise, že za doporučení posudkového hodnocení invalidity by měla být tato lékařka trestně stíhaná. Žalobkyně se bez námitek podrobila přezkumu, snažila se doložit veškerou dokumentaci a jako účastník nežádala něčeho nad rámec zákona, naopak překonávala vlastní psychologické obtíže, aby se dostavila k posudkové komisi a podrobila se vyšetření. Není jasné, zda posudková komise ví o situaci v psychiatrické a psychologické péči, kdy objednat se k péči tzv. „na pokladnu“ je téměř nemožné, zejména pokud jde o dlouhodobou psychoterapii. Proto je posudek nedůvěryhodný a podjatý, posudkoví lékaři nepřihlíželi k dokumentaci a výsledkům šetření Mgr. Kravcivové.
14. Provedené důkazy – posudek posudkové komise ze dne 26. 2. 2024 ve spojení s protokolem o jednání posudkové komise – soud hodnotí podle § 77 odst. 2 s. ř. s. Při hodnocení posudku posudkové komise vypracovaného v intencích § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. soud zjišťuje, zda byla během posudkového řízení dodržena příslušná zákonná ustanovení upravující činnost posudkové komise a posudek obsahuje stanovené náležitosti. Posudek soud hodnotí z hlediska úplnosti, přesvědčivosti a správnosti. Pokud soud neshledá žádné skutečnosti posudkový závěr zpochybňující, respektuje jeho závěr o hodnotě míry poklesu pracovní schopnosti, neboť sám nemá medicínské znalosti a nedisponuje pravomocí hodnotit zdravotní stav a pokles pracovní schopnosti posuzovaného (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 5. 2013, č. j. 6 Ads 11/2013-20, rozsudky Nejvyššího správního soudu dostupné na www.nssoud.cz).
15. V souzeném případě posudková komise vypracovala posudek v řádném složení dle § 16b odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb., za účasti odborné lékařky z oboru psychiatrie, což odpovídá tomu, že žalobkyně má dlouhodobé potíže neurotického rázu, její zdravotní stav byl objektivizován zejména odbornými psychiatrickými nálezy. Přítomnost odborné lékařky z uvedeného oboru byla logicky zvolena také s ohledem na to, jaká rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla určena při předchozím posouzení posudkovými službami OSSZ a žalované a s ohledem na to, jakého zařazení zdravotního postižení dle přílohy č. 1 k vyhlášce č. 359/2009 Sb. se žalobkyně dovolávala. Současně mohla posudková komise prostřednictvím odborné lékařky provést vlastní vyšetření a hodnotit žalobkyni popisované subjektivní potíže – úzkosti, neschopnost zvládat změny. Z toho soud dovozuje, že zdravotní stav žalobkyně mohl být řádně zhodnocen dle posudkových kritérií, jak jsou stanovena v kapitole V – Duševní poruchy a poruchy chování, položka 5 – Poruchy neurotické, vyvolané stresem a psychosomatické poruchy přílohy č. 1 k vyhlášce č. 359/2009 Sb.
16. Soud dále ověřil, že posudková komise měla pro posouzení zdravotního stavu žalobkyně dostatek podkladů. Konkrétně vycházela z podkladů ve spise OSSZ a posudkové lékařské služby žalované, zdravotní dokumentace praktické lékařky X. K dispozici měla zejména odborné lékařské zprávy z oboru psychiatrie, dále zprávy klinické psychologky X. Posudková komise zaznamenala i obsah vlastního přezkoušení zdravotního stavu odbornou lékařkou z oboru psychiatrie. Posudek posudkové komise závěry odborných nálezů z oboru psychiatrie (X ze dne 8. 9. 2023, X ze dne 3. 10. 2022 a X ze dne 23. 2. 2023) reflektoval, ve shodě s nimi

konstatoval, že u žalobkyně se jedná o anxiosní poruchu, disponovanou osobu s nízkou frustrační zátěží.

17. Podle názoru soudu posudková komise přesvědčivě určila rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně, zcela ve shodě s předchozími posudky posudkové lékařské služby OSSZ i žalované, kterou byla stanovena anxiosní neuróza s komorbiditou panické poruchy, smíšená porucha osobnosti s nízkou frustrační zátěží. Žádná z lékařských zpráv, a to ani nálezy X, na které se žalobkyně odvolala, tento závěr nevyvrací, neplyne z nich, že by byla rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu určena nesprávně. Zařazení zdravotního postižení dle kapitoly V, položka 5c přílohy č. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb. není ničím zpochybněno. Posudková komise současně neopomenula, že X zmínila, že specifické problémy lze ve výsledku označit jako symptomy z okruhu PAS (Aspergerův syndrom), dle screeningové testu, a toto hodnocení bylo převzato do zprávy X ze dne 8. 9. 2023. Posudková komise ale zdůraznila, že v psychiatrických nálezech předcházejícím návštěvě psychologky se zmínka o této diagnóze neobjevuje, objevuje se až poté, co bylo podezření na Aspergerův syndrom vysloveno klinickou psychologkou X. V psychiatrickém náleze ze dne 23. 2. 2023, kdy byl Aspergerův syndrom na základě toho uveden, byla žalobkyni pouze doporučena individuální psychoterapie, datum kontroly ani nebylo stanoveno. Posudková komise též odůvodnila, že tato diagnóza nevzniká až ve věku 52 let, ale s takovým onemocněním se posuzovaná osoba rodí, přičemž validní testování na onemocnění z okruhu PAS je časově náročnější a k jeho objektivitě se obvykle vyžaduje více sezení.
18. Posudková komise zvolila, opět zcela shodně jako před ní lékařské posudkové služby OSSZ a žalované, horní hodnotu procentní míry poklesu pracovní schopnosti 35 % ze stanoveného rozsahu 25 – 35 %. Duševní onemocnění hodnotila jako lehké až středně těžké funkční postižení, horní hranice byla zvolena s přihlédnutím k dalším diagnostikovaným onemocněním, jež mohou mít vliv z funkčního hlediska na dělnické profese vykonávané žalobkyní, konkrétně posudková komise zmínila stav po operaci bederní páteře bez senzomotorického zániku a strav po operaci syndromu karpálních tunelů. Posudková komise tedy ve shodě s předchozími posudky míru poklesu pracovní schopnosti nezvýšila podle § 3 odst. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb.
19. Soud hodnotí posudek posudkové komise jako úplný a přesvědčivý i s přihlédnutím k tomu, že žalobkyně byla osobně jednání posudkové komise přítomna a posudková komise prostřednictvím odborné lékařky z oboru psychiatrie provedla vlastní přeshetření a vyjádřila se k orientaci, chování, náladě, reakcím žalobkyně, komunikaci a kontaktu, rovněž psychomotorickému tempu a spontaneitě během posouzení zdravotního stavu. Jednoznačně konstatovala, že z funkčního hlediska se jednalo o invaliditu I. stupně. Uzavřela, že žalobkyně je schopná vykonávat obecně lehké dělnické práce v menším kolektivu.
20. Námitky vůči posudku, které žalobkyně opírala o hodnocení zpráv Mgr. Kravcivové ze strany posudkové komise, soud neshledal důvodnými. Soud se s posudkovou komisí a žalovanou, jde-li o hodnocení kompetence odborné lékařky – klinické psychologky – shoduje potud, že to jsou posudkové lékařské služby OSSZ a žalované a posudkové komise, které jsou ze zákona povoleny hodnotit zdravotní stav pojištěnců podle posudkových kritérií stanovených zákonodárcem shora zmíněnými ustanoveními zákona o důchodovém pojištění a prováděcí vyhláškou č. 359/2009 Sb. Z tohoto pohledu nebyl pro posudkovou komisi závazný závěr X, která ve zprávách ze dne 17. 5. a 21. 7. 2023 konstatovala potřebu plného invalidního důchodu jedincům, u kterých byl diagnostikován Aspergerův syndrom z okruhu PAS. Tuto skutečnost považuje soud za rozhodující. Zmínky posudkové komise o validitě psychologické vyšetření z důvodu, že žalobkyně sama psychologku vyhledala a vyšetření si hradila, stejně jako

pozastavení se nad případnou trestně právní odpovědností při vydávání lékařských zpráv, považuje soud za nadbytečné. Za podstatné z hlediska hodnocení posudku na základě shora předestřených kritérií stanovených judikaturou správních soudů považuje soud to, že posudková komise vysvětlila, že za stanovení diagnózy a léčby odpovídá psychiatr jako odborný lékař a že žalobkyni obvyklým, časově náročnějším testováním Aspergerův syndrom diagnostikován nebyl, zmíněn byl až poté, co o něm na základě pouze screeningového testu hovořila klinická psychologka X. Ve shodě s žalovanou má soud za to, že doporučení ošetřujících lékařů, v daném případě klinické psychologky, ohledně invalidity a přiznání invalidního důchodu, aniž by byla přísně hodnocena posudková kritéria, jak jsou nastavena zákonem o důchodovém pojištění a prováděcí vyhláškou č. 359/2009 Sb., mohou v posuzované osobě vzbudit nereálná očekávání. Rozhodně nemohou založit žádné legitimní očekávání, jak je má na mysli žalobkyní citovaná judikatura.

21. Pokud žalobkyně namítala, že v řízení před žalovanou bylo provedeno posouzení invalidity, aniž byla pozvána k vyšetření posudkovým lékařem a vyšetření nebylo nařízeno, soud konstatuje, že osobní vyšetření posuzované osoby posudkovým lékařem není nutnou podmínkou vypracování posudku, žádné zákonné ustanovení ho nepředepisuje (srov. obdobně rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 9. 2011, č. j. 4 Ads 82/2011-8; ze dne 25. 4. 2013, č. j. 6 Ads 17/2013-25; ze dne 15. 5. 2013, č. j. 3 Ads 91/2012-19; či ze dne 20. 5. 2015, č. j. 3 Ads 214/2014-15). V tomto směru nebylo správní řízení stíženo vadou. Jak uvedla žalovaná ve vyjádření, orgán sociálního zabezpečení příslušný k posouzení zdravotního stavu může příjemce dávky nebo žadatele o tuto dávku vyzvat, aby se podrobil vyšetření zdravotního stavu, popřípadě jinému odbornému vyšetření, obvykle je však zdravotní stav posuzované osoby v souladu s § 8 odst. 8 zákona č. 582/ 1991 Sb. hodnocen na základě shromážděné zdravotní dokumentace.
22. Soud proto dospěl k závěru, že v posuzovaném případě byl zákonným způsobem zjištěn pokles pracovní schopnosti o 35 %. Proto se u žalobkyně jedná o invaliditu I. stupně ve smyslu § 39 odst. 1, odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění. Zákonným způsobem byla zjištěna invalidita, byly splněny zákonné podmínky pro přiznání invalidního důchodu pro invaliditu I. stupně, žalovaná postupovala v souladu se zákonem.
23. Žalovaná tedy vycházela ze správně zjištěného skutkového stavu, když uvedla, že žalobkyně je invalidní v I. stupni invalidity, a proto v souladu s § 90 odst. 5 správního řádu ve spojení s § 88 odst. 8 zákona č. 582/1991 Sb. vyslovila, že se námitky žalobkyně zamítají a prvostupňové rozhodnutí potvrdila.
24. Na základě shora uvedené argumentace shledal soud žalobu nedůvodnou, a proto ji zamítl postupem podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
25. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., neboť neúspěšné žalobkyni náhrada nákladů řízení nepřísluší a žalovaná na ni nemá podle § 60 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 118d odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb. nárok.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 11. duben 2024.

Mgr. Lucie Trejbalová
samosoudkyně